

konstitutionelle Regjering vil vedblive at regjere absolut over alle disse store Midler. Hvad skulde da bevæge Regjeringsmyndigheden til nu yderligere at give flere Midler hen ved Siden af de store Midler, man vil holde Rigsdagen uden Sydflydelse paa? Hvad skulde bevæge Lovgivningsmagten til yderligere at forsøge hele det store Omraade og de Millioner, som Regjeringen, Ministeriet, forvalter efter sit eget Godtbefindende uden hverken at spørge Bevillingsmyndigheden eller aflægge Regnskab for dem? Skulde man her endnu gaa hen og give et saadant Bidrag dertil? Det vilde forekomme mig saa ulogt fra Folkethingets Side, som Noget kunde være. Og jeg har virkelig heller ingen Tvivl om, at Folkethinget vil følge Lovforslaget i dette Stykke.

Finansministeren: Efter mine tidligere Udtalelser om dette Lovforslag kan jeg ikke have noget Bæsentligt at tilføje. Det vil skjønnes, at jeg i det Hele maa samstemme med den Betragtning og de Forslag, som ere gjorte gjældende af Mindretallet i Udvalget. Med Hensyn til Udvalgets Flertals Forslag vil det jo let ses, at de gaa netop i den modsatte Retning af den, jeg har betegnet som den, der kunde vinde Tilslutning fra Regjeringens Side; men hvergang Pensionsloven kommer til Forhandling her i Thinget, bliver den gjort mindre gunstig for Embedsmændenes Stilling, og det vil altsaa ses, at enhver saadan Forhandling forstærker de Vanstieligheder, der vilde være ved at komme til en endelig Overenskomst i den Henseende. Jeg skal med Hensyn til, hvad der er bemærket om det nye Forslag, der er opført under Nr. 6, gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at man noget overvurderer de Fordele, der vilde være ved det Forslag, som Flertallet har stillet. Det Krav eller den Forpligtelse, som man vil paalægge de Embedsmænd, der afflediges paa Grund af en dem utilregnelig Marsag, naar det ikke er Alder eller Svagelighed, ser jo meget strengt ud, og navnlig naar der ingen Grændse er sat for den Tid, hvori en saadan Forpligtelse skulde paahvile, vil det skjønnes, at den i Virkeligheden vilde blive saa haard, at den meget vanskelig vilde kunne komme til Anvendelse.

Den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at allerede under de nu givne Forhold bliver Bestemmelsen med Hensyn til den Forpligtelse, der paahviler de Embedsmænd, der ere paa Ventepenge, ikke opfyldt i det Omfang, hvori man kunde ønske det. Den ærede Ordfører nævnte rigtignok Pension, og det vil jo være det ærede Thing bekendt, at Pensionister ikke ere underkastede denne Forpligtelse; man kan ikke uden videre kalde paa en Pensionist og fordrø, at han skal overtage et Embede. Dette kan man derimod med dem, der staa paa Ventepenge. Seg maa i den Anledning gjøre opmærksom paa, at for det Første er det Antal Embedsmænd, der staa paa Ventepenge, meget ringe, og dernæst at det er mange Gange med al Opmærksomhed fra Regjeringens Side i den Henseende ikke altid let for Regjeringen at finde saadanne Embeder, hvori de Bedkommende passende kunne ansættes. Det var allerede under tidligere Forhold vanskeligt, og det er blevet dobbelt vanskeligt efter de Bestemmelser, der findes i vore nye Lønningslove med Hensyn til nogle af de største Stater, hvor der kan blive Spørgsmaal om noget Saadant. Den ærede Ordfører nævnte saaledes Postmestre. Det forholder sig ikke ganske saaledes, som han mente, at hvad der tidligere var sket i saa Henseende, skulde være Bevis paa, at man meget godt kunde bruge pensionerede Embedsmænd, navnlig Officerer, til saadanne Poster; thi for det Første blive de fleste af saadanne Postmestrembeder ikke besatte med pensionerede Officerer men med Officerer i Tjeneste, som altsaa ikke vare afgaaede paa Grund af Alder og Svagelighed, og dernæst viste Erfaringen, at dette ikke var nogen heldig Forholdsregel for Stats-tjenesten. Der kom ganske vist adskillige meget duelige Postmestre ligesom ogsaa Soldatembedsmænd fra de militære Stater, men der var alligevel saa mange, om hvilke det maatte siges, at det var uheldigt for Post- og Soldattjenesten, at de vare bleve ansatte, at Regjeringen efter moden Overvejelse fandt det nødvendigt at opheve dette Forhold. Deraf følger imidlertid ikke, at der ikke kunde findes visse Embeder nu og da, hvor man med Held kunde anbringe pensionerede Officerer, og dette er